

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Eco Energy Solutions s. r. o.**
sídlem Politických obětí 118, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2024 č. j. 1600523/24/3207-51522-803676 a č. j. 1600669/24/3207-51522-809355, ve věci námitek

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 18. 4. 2024 č. j. 1600523/24/3207-51522-803676 a č. j. 1600669/24/3207-51522-809355 **se zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedených rozhodnutí žalovaného, jimiž byly zamítnuty žalobcovy námitky ve věci úroku z nesprávně stanovené daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2019 a říjen 2019.
2. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný pochybil, když žalobci nepřiznal úrok podle § 254 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). V posuzovaném případě totiž podle žalobce nenastala situace ve smyslu § 254 odst. 3 písm. b) daňového řádu, na kterou žalovaný poukazoval. Není pravdou, že by žalobce unesl důkazní břemeno až v odvolacím řízení – podle žalobce vypověděl svědek J. P. rozhodující skutečnosti již v únoru 2020 a následné výpovědi pouze potvrdily jeho původní svědeckou výpověď.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní argumentace je strohá, nekonkrétní a žalovanému ani soudu nepřisluší, aby ji domýšlel. Žalovaný odkázal na odůvodnění svých rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Krajský soud s ohledem na vyjádření žalovaného nejprve uvádí, že je mu známa judikatura týkající se náležitostí žalobních bodů, především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78, podle něhož *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.* V daném případě je sice žaloba stručná, nicméně soud vyhodnotil, že obsahuje dostatečně konkrétní námitku, jak je uvedena v bodě 2. tohoto rozsudku.
6. Podle § 254 odst. 3 písm. b) daňového řádu, úrok z nesprávně stanovené daně nevzniká v případě stanovení daně nebo daňového odpočtu, pokud následně vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na toto stanovení.
7. Důvodová zpráva k zákonu č. 283/2020 Sb., jímž byl do daňového řádu včleněn úrok z nesprávně stanovené daně, uvádí k výše citovanému ustanovení, že se jedná o situace v zásadě analogické s případy, kdy jsou dány podmínky pro obnovu řízení podle § 117 odst. 1 daňového řádu, a měla by na ně být v principu aplikována obdobná výkladová pravidla. Předně se jedná o situaci, kdy je nesprávně stanovení daně důsledkem toho, že v dosavadním řízení nebyly známy rozhodné skutečnosti nebo důkazy, a to bez zavinění správce daně.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Tímto způsobem je vyloučena možnost, aby byl správce daně postižen za chybný postup, který objektivně nezavinil (a který by mohl být i výsledkem úmyslného jednání ze strany daňového subjektu). Podobně jako v případě důvodů pro obnovu řízení přitom platí, že "nové skutečnosti" zde mají skutkový charakter, nikoliv charakter právní (nejedná se tedy například o nové právní názory, které dosud nebyly známy).

8. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalovaný rozhodnutími ze dne 18. 4. 2024 zamítl žalobcovy námitky o tom, že mu měl být přiznán úrok z nesprávně stanovené daně. Žalovaný v odůvodnění shrnul průběh nalézacího řízení - při daňové kontrole žalobcem uplatněných nároků na odpočet DPH za červenec a říjen 2019 vznikly správci daně důvodné a závažné pochybnosti ohledně skutečného rozsahu přijatých zdanitelných plnění, přičemž správnost přenesení důkazního břemene na žalobce potvrdil i odvolací orgán. Na základě žalobcovy reakce na výzvu ze dne 17. 3. 2023 bylo provedeno další dokazování, po němž odvolací orgán uznal žalobcův nárok na odpočty DPH. Podle žalovaného tedy až do vydání platebních výměrů dne 11. 7. 2022 nenásvědčovala důkazní situace oprávněnosti žalobcovy nároku na odpočet DPH. Ke změně důkazní situace došlo až v rámci odvolacího řízení, kdy žalobce zvolil vhodné důkazní prostředky. Podstatné jsou zejména závěry vyplývající z výslechů svědka J. P., jednatele dodavatele. Uvedené dokazování, rozhodné pro závěr o oprávněnosti nároku na odpočet DPH, bylo podle žalovaného provedeno až v odvolacím řízení. Žalovaný s poukazem na § 254 odst. 3 písm. b) daňového řádu uzavřel, že v daném případě nevznikl úrok z nesprávně stanovené daně.
9. Z obsahu správních spisů soud dále zjistil, že Odvolací finanční ředitelství změnilo rozhodnutím ze dne 21. 9. 2023 č. j. 31616/23/5300-21444-712862 platební výměry vydané žalovaným dne 11. 7. 2022 tak, že uznalo žalobcem uplatněný nárok na odpočet DPH za zdaňovací období červenec a říjen 2019 z plnění od dodavatele PP TECHNOLOGIE s. r. o., spočívajícího v dodání souborů kogeneračních jednotek na základě 2 kupních smluv. Z dokazování u správce daně vyplynulo, že jednotky byly žalobci dodány, ale nebyly zprovozněny. Správci daně vyvstaly pochybnosti, proto vyzval žalobce k prokázání, že plnění bylo dodáno v deklarovaném rozsahu, způsobu a ceně. Odvolací orgán v tomto rozhodnutí potvrdil dostatečnou vážnost a důvodnost pochyb správce daně (bod 32), dále však uvedl, že bez dalšího dokazování nebylo zcela zřejmé, zda žalobce přijal deklarovaná plnění v celém rozsahu či nikoli, a že žalobce nebyl vyzván k vyčíslení ceny skutečně dodaného plnění, resp. k prokázání, že nedodané komponenty byly pouze marginální součástí ve vztahu k celku (body 33 a 34). Pokud jde o svědka J. P., odvolací orgán uvedl, že tento jednatel dodavatele byl v prvostupňovém řízení vyslechnut celkem třikrát, ve své třetí výpovědi sdělil, že dodané stroje jsou kompletní a chybějící komponenty byly doplněny subdodavatelem. Stroje nebyly zprovozněny pro nesoučinnost žalobce. Svědek také od počátku tvrdil (viz protokol konkrétního č. j., podle obsahu spisu šlo o výpověď dne 24. 2. 2020 – pozn. soudu), že se jednalo o kupní smlouvy s předmětem dodání kogeneračních jednotek, nikoli o zprovoznění elektrárny (bod 46). Ve výpovědi v rámci odvolacího řízení svědek P. potvrdil, že jedinou nedodanou součástí díla byla jednotka RTU, která však nebyla součástí předmětných dvou kupních smluv (bod 45). Na to odvolací orgán v bodě 47 shrnul, že v daném případě se jednalo o kupní smlouvy na dodání zboží (s jeho zapojením, pokud na to bude mít odběratel připravenou infrastrukturu), nikoli o generální dodávku elektrárny „na klíč“.
10. Podle názoru krajského soudu není možno průběh správního řízení, jak byl popsán a vyhodnocen OFŘ (viz výše), podřadit pod § 254 odst. 3 písm. b) daňového řádu. V odvolacím

Shodu s prvopisem potvrzuje

řízení nevyšly najevo žádné nové podstatné skutečnosti, jednatel dodavatele uváděl konzistentní tvrzení od počátku, tedy od roku 2020. Odvolací orgán v bodě 47 svého rozhodnutí dospěl k odlišnému vyhodnocení skutečností, a proto změnil závěry správce daně. V daném případě se tedy jedná o případ, kdy úvaha správce daně byla následně korigována odvolacím orgánem, aniž by však vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v řízení již dříve. Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí o zamítnutí námitek sice správně zdůraznil důvodné pochybnosti, avšak další postup daňových orgánů omezil jen na obecný odkaz, že bylo provedeno další dokazování, aby pak z rozhodnutí OFŘ citoval pouze tu část, že po doplnění v odvolacím řízení...není sporu o dodání předmětu plnění v deklarovaném rozsahu. Takové závěry jsou poněkud zavádějící. Tvrzení žalovaného, že ke změně důkazní situace došlo až v rámci odvolacího řízení, nemá oporu v obsahu správních spisů. Krajský soud proto vyhodnotil žalobní námitku jako důvodnou.

11. S ohledem na výše uvedené soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s.
12. Procesně úspěšný žalobce má v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, ty v daném případě sestávají ze zaplacených soudních poplatků 2 x 3 000 Kč. Soud tedy zavázal žalovaného k zaplacení částky 6 000 Kč žalobci, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Ostrava 27. února 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu